

אבל האם העליונה היא אפשר, שלא פוחתת מכל העופות של מעלה, והכפנאים שלה הם מסוף העולם ועד סוף העולם, ובשביליה נאמר (דברים לט) בקשר לעיר קנו, וזה ירושלים. ועליו נאמר (שם כט) כי יקרא קן צפור. שהקן שלה היא ירושלים של מעלה, וכן הczpor ירושלים של מטה. אשרי הפה שהוא קן שלה. אשרי התורה והhaftפה שהיא קן שלה. אשרי הנשמה שהיא קן שלה. אשרי השכחה מקוננת שם, לא פוחתת מכל המקטרנים של העולם.

ומשם זה נקראת נשמה כל חי. היא מקוננת בתפלת השבת, וצדיק מהצד שלו נקראת יום השבעה, כשממחשבים הימים מהאמ העליונה, והוא ביום הראשון של פסח, והוא יום הכהורים. כל של סוכות. והשכינה התחזקה מגשמי עצרת, והוא יום מfan תורה, והוא יום הכהורים. כל התפלות של כל השבות והימים הטובים אזכרים לעשות אותן. וזהו שאמר הפסוק (ירא כט) אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקרו או אתם בموעדם. מי מועדים. אימא עלאה. וצריך לאבל לא בה עשר ספירות.

ובשדיין עולה, היא עולה על העמוד האנצעי. ומשום זה אמר שלמה (משל) דרך הגשר בשמיים. עוזה שם דרך ולא נודעת בו אלא לבعلה. וידעו אדם עוד את אשתו. אלא שמעלה אותו עטרה על ראשו, תפlein על הראש. וכשעולה, כמה עצאות עולמים עמה. וכש יורדת, כמה עצאות יורדים עמה, ונקראו נשמות יתרות שירושלים העם הקדוש, ובhem יש לישראל מנוקה בשבות וימים טובים.

אבל אם עלה אני בנשרא שלא דhilat מכל עופין דלעלא. וגדפין דיליה אונין מסוף עולם ועד סוף עולם. ובגינה אמר (דברים לב יא) בקשר לעיר קנו, וזה ירושלים. ועליה אמר (שם כט) כי יקרא קן צפור. (דף זקב ע"א) אכן דצפור דיליה אליה איה ירושלים דלעלא. וכן דצפור ירושלים דלתתא. זכה פומא דאייה קן דיליה. זכה אוריתא יצלותא דאייה קן לה. זכה נשמתא דאייה קן דיליה. דבר איה מקוננא פמן לא דhilat מכל מקטרגין דעלמא.

ובגין דאatakriat נשמת כל חי, איה מקוננת בצלותא דשבת וצדיק. מטרא דיליהatakrii يوم השבעה בד חשבין יומין מאימה עלאה. ואיה יומא קדמאה דפסח. ויומא קדמאה דסוכות. ושבינთא תפאה חג שמיני עצרת ואיה يوم מתן תורה ואיה يوم הכהורים. כל צלותין דכל שבות ויום טבון צריכין למצבד ליה. והאי אייה דאמר קרא (ירא כט) אלה מזעדי ה' מקראי קדש אשר תקרו או אתם בموעדם. מי מזעדים. אימא עלאה. וצריך לאבל לא בה עשר ספירות.

יביד איה סליקת, איה סליקת על עמידא דאמצעתא. ובגין דא אמר שלמה (משל) דרך הגשר בשמיים. עבידת אורחא פמן ולא אשתמודעת ביה אלא לבעה. (בראשית ר כה) וידעו אדים עוד את אשתו אלא דסליק ליה עטרא על רישיה הפלין על הראש. ובכד סליקת כמה חילין סליקין עמה. ובכד נהימת כמה חילין נחתין עמה. ואatkriao נשמות יתרות דירתין עמא קדישא. ובhone את לון נייחא ?ישראל בשבות ויום טבון.

ובhem יש לישראל מנוקה בשבות וימים טובים.